

ჩინეთში სრული თავისუფლება სარეზონანსების, ერთი რამ არის მეტად საყურადღებო. ჩინელი უზოპო პატრის ცემს თავის მამაპაპს. ისეთ ჩინელს გრა ნაიპო, რომ ყველა თავისი წინაპრების ვინაობა, მათი ცხოვრება დაწერილობით არ იცოდეს ან თავის პაპს აბის საფლავი ვერ გაეჩინებო. ეულ-სიონი სწერს: ამ დაწინაურებულ პაპის

დღევანდელ ვაჭარებულს პრაქტიკუ-
მა ეფუძაბა.

დღეს, როცა წერა კიბეის მეორენე-
ს, შეიგნობრობის მოყვარულთა რიც-
ხი ასე მომაბოღდა და ქართული „ახა-
ბი“ მკითხველიც! ჩამოყარბდა, —
არა უკესს! ასეთ ავირცხობის საშუალო-
ზე არა ბარტო მფრენე და გამოცემა-
დანი დაინტერესდნენ, არამედ ჩვენ მკით-
ხველსა და მწერსა.

საქმისათვის ასე ვაგვირცხვით
ლი და ამ რკოთ დამტარდეს კვეში
რეგენტსა და გამოცემულს შორის.
რაც შეეხება დიდი მოწოდების დედა
ს, რომ დედანედ დაქაჟაჟულ
სხორი გიწვევების და გამოცემე-
ბის მოუწოდებელ შეგავიზიერებ მო-
ბობრს-გამომცემლობის და მათი უკეთ
რცელების საქმე მოეწყოს,—ამის სა-
ო ეკი მებადბა და ჩემს ბიოთ ვარა-
შედგას: ჩვენი ქვეყნის რა დედა
ოაქვს—ბიოლის და ქუთაისის წერა-
ბის საზოგადოებას შეუვრდოეთ
და მერევე და გამოცემილები,
ხელთ იმთ გვარებათ, შევიარათ

კაბინეტურ ცხოვრებაში მეტი პრა-
ქტიკული საქმიანობის უნარი, სიცოც-
ხე და იმათი სახელით მოეწყით და
პარმოვით ეს სახალხო, განმანათლე-
ლი საქმე. ეს საქმე კი ამ საზოგადო-
ბის შესაფერისად და მისი სახელით მო-
ედება მასაც ღიდ თანაგრძნობის მოუ-

ქვეს და ამ დღად ეროვნულ დაწესე-
ლებასაც გააღონიერებს. მაშინ კი
ლონეთ-ფინლანდიის „მატიცების“
ნატრი მარტო სიტყვით როდილა ვი-
ბობი, არამედ საქმიანაც დევანახვებთ
ბიხს, რომ მათთვის მარტო კაბინეტ-
ის არ არსებობს. მარტო პრესა

მუშაობას ეწეოთ.

მედი აზრის განხორციელების იმედი უფრო მეტლევა, რომ ქუთაისის განვითარება წერა-კითხვის საზოგადოების მეშველად მწიგნობრობის, ბეჭდვითი ტექნიკის პრაქტიკულად უკეთ ზოგადობის მოწყობის საშუალებების საშუალებით, მან უფრო მეტად განავითაროს.

წერა სტამბა და მაღე გააღმას
ფელ-ნაბიჯს ამ საშროფო კულტურ
ლ-საქიანობა, (რასაც დღემდე გერ
რასა სტამბოლი მწიგნობრობა და ვისი
ლობით, —ამს თვითმული წიგნის, თუ
იდიულ გამოცემის ხელმძღვანელი
სა თავზე სტლის და მწიგნ გამოცდილ
ბით ძალზე გულგატეხილია და აღარა
მს...

აღდაბ ღღეფხაღღელ საგაზეთო პირო-
ში ერცლათ მწიგნობრობა-ვაჟომცემ-
ბის საკითხეზუე წერა შეუძლებლათ
ბღარა, ამისათვის დღესღღეობით მას-
ღ ბაას ღღარ გეგაფქმელთ იმ იმედით,
მ მოჰაღღელში იქნემ ღეწენ მოგვეცეს
ღღღღღღა ამჟღი ღრკოღღღ ღღღღღღა ამ-

[illegible]

— მას აპისთევის დასჯიან? —
— მობრძანდით! — სთქვა პოლკოვნიკმა.
— იზორა ქალი და ყარეზისკენ მიჰყვანა.
— როდესაც შუა ოთახში შეველი, მან
მიღრთა ჩაღბაარავა: —

— რე გიყვართ მუსიკა?
— უფრო ძალიან მესმის...
— კმაშა ღელს მე ჩვენების არ ჩამოა-
ბოძებოდა...
— მერე გ'კვლავ გარბომა და დავუმატა:
— ისეთი აზრები სისასტიკეს მიყვარავს...
— ნენ აზრად კიდევ გ'მოგიხდებათ ჩემი
— ღელს მუსიკის მოსმენა, ის ყოველ-
სამ დროს ჟუკავს. ნახვამდის, საღ-
ორეთ, გაღვიძებ დარაჯებს...

— რაღას დასვირბობთ სმარფდელიც?
— თითქო ზაზარი იყო? ცოტა ულან
თავებდობა თქვენს საქციელს და
ფიჭვით კი დამატკიცეთ, და რე გინ-
და მაპტიკოთ?

— მე მიუკის ქვისგნდი...
— მესალა! — ახლა — 1905

...მიიღეთ...
